

Június 27-én az édesanyák Szent Mónika közösségének miséjét tartjuk 17 órakor, a piliscsabai templomban.

Június 29-én Szent Péter és Pál ünnepe lesz. Az ünnepi szentmisét az ünnep előestéjén tartjuk 17 órai kezdettel az Egyházközségi nővérek kápolnájában. Ez egyben a fogadalom megújítás alkalma is a nővérek számára, akik kérik imáinkat és mindenkit szeretettel várnak. Aznap este 6 órai szentmise Klotildligeten elmarad.

A jövő vasárnapi perselygyűjtéssel, az ún. Péter-fillérek gyűjtésével, világszerte a vatikáni, központi hivatalok működését segítjük.

Július 1-jén elsöpénteki szentmisét mutatunk be 17 órakor Piliscsabán és 18 órakor Klotildligeten. A szentmisék előtt fél órával szentgyónásra is lesz lehetőség.

Július 2-án ünnepeljük Sarlós-Boldogasszony ünnepét. Ennek kapcsán jövő vasárnap lesz a vértessomlói búcsú. A püspöki szentmise keretében, amely fél 10-kor, körmenettel kezdődik, Püspök atya megáldja a gyermekáldásért imádkozó, gyermeket váró szülőket.

A **SZÍVÜGY** július és augusztus hónapban nem jelenik meg.

Miserend

Klotildliget:

június 26. vasárnap	ünnepi szentmise	9 óra
	elsőáldozási szentmise	11 óra
	egyetemi mise	20 óra
	<i>1Kir 19,16b.19-21</i>	
	<i>Gal 5,1.13-18</i>	
	<i>Lk 9,51-62</i>	
június 28. kedd	–	–
június 30. csütörtök		18 óra
július 1. péntek		18 óra
július 2. szombat		18 óra
július 3. vasárnap	ünnepi szentmise	9 óra
	elsőáldozási szentmise	11 óra
	egyetemi mise	20 óra
	<i>Iz 66,10-14c</i>	
	<i>Gal 6,14-18</i>	
	<i>Lk 10,1-12.17-20</i>	

Pilicszászfalu:

július 3. vasárnap		18 óra
---------------------------	--	--------

Pilicscaba:

június 26. vasárnap	ünnepi szentmise	11 óra
június 27. hétfő		17 óra
július 1. péntek		17 óra
július 2. szombat		17 óra
július 3. vasárnap	ünnepi szentmise	11 óra

Heti imaszándék

Szent Péter és Pál ünnepével kapcsolatban imádkozunk a Szentatyáért és püspökeinkért!

XII. évf. 26. szám

2016. június 26.

Évközi 13. vasárnap

A mai vasárnapon egy olyan evangéliumi szakaszt hallhatunk, amely sajátos fényvel világítja meg a krisztuskövetés útját. A perikópa első mondata megadja az alaptónust: „Amikor már közel voltak Jézus szenvedésének és megdicsőülésének napjai, elhatározta, hogy Jeruzsálembe megy.” [Lk 9,51] Egyfelől itt világosan áll előttünk az alapvető összefüggés, amelyben a krisztusi küldetést szemlélnünk kell: a kereszt és a feltámadás megváltói tette. Másfelől kifejezésre jut, hogy ezekben nem egy vak fátum, egy megkerülhetetlen sors sújt le Jézusra, hanem mindebben saját személyes, szabad döntése vezérli őt. Felismerte az Atya akaratát, és önként akar azzal összhangba kerülni, saját elhatározásából megy Jeruzsálembe. Az önkéntes áldozat tehát a megdicsőülés útjaként áll előttünk. Ebbe a hatalmas pillanatba hasít bele a megannyi emberi gyarlóság, töredékeség ténye: az, hogy a szamaritánusok nem fogadják be őket falujukba; az, hogy Jézus a követésére vállalkozót ahelyett, hogy buzdítaná, az út

nehézségére figyelmezteti; az, hogy a követésre meghívottak halasztást, kitérésre lehetőséget kérnek. Itt nem pusztán arról van szó, hogy az adott személyek, csoportok nem vagy csak feltételekkel fogadják el Jézust, hanem sokkal inkább feltárult az ember Megváltása művének egyik legnagyobb harca: a gyöngék közt gyöngévé lett Isten magára maradása, az emberi ingatagság és megnemértés keresztje, a fel nem fogott szeretet, a töredékes válasz röögös útja.

Jakab és János az első elutasítás hallatán dühöng, villámot akarnak a szamaritánusok falujára lehívni. Önmaguk fel sem fogják, mennyire idegen, mennyire alkalmatlan gondolat ez épp akkor, épp ott. Az emberek üdvöztetéséért önmagát feláldozni készülő Mesterüket kérik arra, hogy ölje meg az életüket, akiknek megmentésére jött. Nincs meg bennük a krisztusi lélek, az a hatalmas belső szabadság és nagyléptékű szeretet, amellyel nem csak a barátért kész meghalni valaki, hanem a közönyösért, az elutasítóért, az ellenfélért is. Nem értik, nem érzik, hogy

„Szívügy” a Klotildligeti „Jézus Szíve” Plébánia értesítője
Megjelenik: minden vasárnap
2081 Pilicscaba-Klotildliget, Klotild tér 1.

Plébános: Száraz László
☎ (30) 748-4427
szarazlaszlo@gmail.com

Internet: www.pilicscabatemplom.hu

e-mail: klotildliget@freemail.hu

valójában kérésük, gondolatuk által, szívük érzülete miatt ők hirtelen idegebbekként állnak Jézus mellett, mint azok, akik egyszerűen csak nem akarják őt befogadni. Ezért mondja Jézus: „Nem tudjátok, hogy milyen lelkiület van bennetek.” Majd nyomatékkal még hozzát teszi: „Az Emberfia nem azért jött, hogy az embereket elpusztítsa, hanem, hogy megmentsse.” Szent Pál megragadja ennek a pillanatnak, az Isten elutasító, házába, életébe befogadni nem akaró embernek, s az éppen őerre meghaló Istennek a drámaiságát, amikor így ír a rómaikhoz intézett levelében: „Amikor még erőlenek voltunk, Krisztus éppen akkor meghalt a bűnösökért, noha az igazért is alig hal meg valaki, legföljebb jó emberért vállalják a halált. Isten azonban azzal tesz tanúságot irántunk való szeretetéről, hogy Krisztus meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk.” [Róm 5,6-8]

Ez a hatalmas szeretet vezérli Jézust, ez viszi őt az útjára, s ez mutatkozik meg mind teljesebben a perikópa további emberi találkozásában is. Mondhatni, a megváltói küldetés egy sajátos szeretet-himnusz születik meg a szemünk előtt. Amikor Jézus az önként az ő követésére vállalkozó férfihoz fordul, s ezt mondja neki: „a rókának van odúja, az ég madarainak fészke, de az Emberfiának nincs hová fejét lehajtania”, akkor az alázatos, önküresítő, önmagát a másikért szegénnyé tevő szeretetről tanuskodik. Amikor az apja temetése okán haladékat kérőt felszólítja:

„Hagyd a holtakra, hadd temessék el halottaikat, te pedig menj, és hirdesd az Isten országát!”, akkor a szeretet éltető, életadó voltára, Isten országára, mint az eleven szeretet s a szerető élet királyságára utal, amely elkötelez minket felebarátaink életéért. Végül a harmadikhoz, aki még búcsúzkodna, így szól a Megváltó: „Aki kezét az eke szarvára tette, és mégis hátratekint, nem alkalmas az Isten országára.” Ebben a feltétel nélküliség, a teljesség, az önatadás abszolút igénye fogalmazódik meg, amely csakis a szeretetben lehet tökéletes. A mindent eltűrő, a mindent elviselő [vö. 1Kor 13,7], a mindent odaadó, a mindenben feltétlen, teljes és önküresítő megváltói szeretet ragyog itt előttünk, amely az ember életét akarja, még ha az ember nem is fogadja be, nem akarja életébe beereszteni azt.

Mindezzel az evangéliumi szakasz minket is figyelmeztet: ennek a Megváltásnak vagyunk újjá szülöttjei, ennek a Krisztusnak vonásait akarjuk embertársaink között magunkon hordozni. Semmilyen irányba nem tekintünk, csak Isten országára, s épp ezért azon fáradozunk, hogy minden embertestvérünk oda érkezzék meg. Az úton lehet, hogy mindenünket el kell osztogatnunk, lehet, hogy végül nem lesz odúnk, fészünk, lehet, hogy keresztet követel majd meg az Úr, de az út mégis az életé, a szereteté és a megdicsőülésé lesz.

forrás: Szent Erzsébet plébánia, Körmen

Vajon a Szent Inkvizíció lelkes eretnekvadászai annak idején mit gondoltak magukban, amikor a vasárnapi misén a mai evangéliumot hallották? Nem fogjuk megtudni, de Jézus nagyon nagylelkű, amikor róluk is azt mondja: „Nem tudjátok, hogy milyen lelkiület van bennetek.” Vagy talán a második mondatot értelmezték a „maguk módján”: „Az Emberfia nem azért jött, hogy az embereket elpusztítsa, hanem, hogy megmentsse”? Utasításnak hitték a máglyákra, melyeken könyveket és embereket égetünk azóta is, mert azzal áztatjuk magunkat, ezzel mentjük meg őket! Ma is sokan őszintén – mások inkább színlelve – felháborodnak, ha valaki „Jeruzsálembé tart”, vagyis más rítussal, más külsőségekkel ünnepli az Istent. Jézus elutasítja a kirekesztést. Jézus nem a kívülállóktól kíván kulturális önfeladást, behódolást, azonosulást a főáramlattal. Nehezebbet kér: azoktól követel teljes azonosulást, akik követőinek vallják magukat. Számukra nem áll, fenn a lehetőség hogy „maguk módján legyenek vallásosak” – mai divatos szóval. Számukra nincs „igen, de”! Nem véletlen tehát, ha egy ilyen ökumenikus szakaszra, mint a

szamariai szekta szeretetteljes befogadása, közvetlenül következik az elbeszélés, mely három példával is megvilágítja a Krisztus-követés radikalizmusát. És bár Lukács fejében, aki ezeket ránk hagyományozta, ez alig fordulhatott meg, van egy további, számunkra eléggé kényelmetlen következménye: nem mutogathatunk önelégülten bentről a láthatóan kívülállókra, hanem magunkba kell mélyednünk, hogy valóban bárhova megyünk-e, ahova Jézus: oda is, ahova nem szeretnénk? Ugye kemény? De hadd mondjak valami vigasztalót: Amikor 1988 tavaszán felszálltam a repülőre, hogy Torontóban megkezdjem a noviciátust, az útlevel-ellenőrzéshez érkezve, egy pillanatnyi habozás után nem fordultam meg, hogy még egyszer intessem édesanyámnak és öcsémnek, akik kikísértek a repülőtérré. Ez a döntés olyan „energiavámpír” volt, hogy a repülő székébe süppedve, perceken belül elaludtam. De amikor két évvel később szeretteim eljöttek fogadalomtételre, láttam boldogságukat, és ők az enyémet. Jézus sokat követel, de még többet ad.

Kiss Ulrich SJ

Június 29-én 18 órakor kezdődik az Egyetemi Templomban Dr. Váralljai Csocsán Jenő professzor aranymiséje. Szeretettel vár bennünket. Imádkozunk, s adjunk hálát Jenő atyáért!

Örömmel hirdetjük, hogy augusztus 1-től Szilágyi Szabolcs atya személyében kapnak a piliscsabai közösségek új plébános atyát. Szabolcs atya 1986-ban

született, 2011-ben szentelték pappá, majd két évi Rómában tanult, s onnan hazaérkezve Székesfehérváron, majd Lepsényben teljesített papi szolgálatot.

A **Zsolnay Béla atyáról** szóló könyv még kapható a sekrestyében. Tisztelettel kérjük azokat, akik még tartoznak a könyv árával, fizessék be a sekrestyében.